

A promotional poster for a children's book. It features three children: a boy with curly brown hair on the left, a girl with glasses and a green book in the background, and a girl with long brown hair on the right. All three are holding magnifying glasses over their eyes, looking intensely at the viewer. The background is purple with white line drawings of school supplies like a pencil, a calculator, a paper airplane, and a large 'X'.

KAISA IKOLA

HULLU LUOKKA

JA KADONNEEN
OPETTAJAN ARVOTUS

 SAGA
EGMONT

Hullu luokka ja kadonneen opettajan arvoitus

Kaisa Ikola

Hullu luokka ja
kadonneen
opettajan arvoitus

SAGA Egmont

Hullu luokka ja kadonneen opettajan arvoitus

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1996, 2021 Kaisa Ikola and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788727119151

1. POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

Jos Aatami palaisi maan päälle, ainoa asia jonka hän
tunnistaisi olisivat vanhat vitsit.

Thomas Robert Dewar

1. luku

Eipä aikaakaan niin voi kauhistus

Kello oli 08.42 maaliskuun toisen päivän aamuna. Saksan lehtori Kurt Müller oli juuri palauttanut 9B-luokan kotiaineet ja aikoi lopettaa tunnin, kun hänet äkkiä valtasi epämiellyttävä tietoisuus siitä, että jotakin oli pahasti vinossa.

Hän ei ollut unohtanut avaimiaan kotiin, hän oli muistanut ruokkia kissan, hän oli tankannut auton, kaikki kotitehtävät oli tarkastettu, tunti oli sujunut rauhallisesti ja ilman mitään häiriötä... Niin, siinäpä se!

– Missäs Juha on? hän kysyi Emilialta. – Onko hän sairas?

– E-ei, ei sillä ainakaan eilen mitään ollu, Emilia sanoi. –

Ehkä se vaan myöhästyy.

– Kokonaisen tunninko?

– Pitäähän meidän kaikkien koettaa kehittyä niissä taidoissa, joita meillä on, Kyösti sanoi.

Kurt huokasi.

– No, menkää nyt sitten välitunnille. Emilia, ota sinä tämä Juhan vihko. Mitä tuo on?

Ulkoa oli alkanut kuulua omituista putputusta. Kurt meni ikkunaan.

– Ei voi olla totta, hän voihkaisi.

Herbert, joka istui ikkunarivissä, kurkotti päätänsä.

– Ei voi olla totta, hän voihkaisi.

Koko 9B säntäsi ikkunaan.

– Ei voi olla totta, he voihkaisivat.

Koulun portista kääntyi juuri sisään vehje, joka näytti siltä kuin se olisi hankittu Jurassic Parkin erikoistehosteiden ylijäämäkaupasta. Edellä kulki itsevetävä ruohonleikkuri, jonka kahva oli sidottu narulla niin, että kone kulki eteenpäin. Samaan naruun oli yhdistetty mopo, jonka kyydissä istui Loiva. Hänellä oli kädessään suksisauva, jota hän käytti ajoneuvonsa ohjaamiseen.

– Ulos, kaikki! Kurt komensi. – *Donnerwetter*, jos tätä vielä jatkuu, niin minä palaan kotiin Müncheniin ja liityn poliisin erikoisjoukkoihin, sen täytyy olla vähemmän stressaavaa...

9B kaappasi omaisuutensa ja kolisi alas portaita kellon soidessa. Loiva parkkeerasi juuri ruohonleikkurimopoaan normaalien mopojen sekaan.

– Mitä ihmettä sä oikein ajattelet? Emilia kiljui. – Ootsä ruvennu jokskin pellepelottomaksi, vai?

– No en tosiaankaan, Loiva tokaisi. – Mut mun mopo ei lähteny käyntiin.

– Onhan sulla polkupyörä, Herbert sanoi.

Loiva irvisti.

– Et kai sä tosissas luule, et mä alentuisin *polkeen* kouluun, kun moottori on keksitty? Mun mielestä tää laite on aika kiva, tosin kääntyminen on vähä ongelmallista, mun pitäis kehittää tota suksisauvaa.

– Käsittämätöntä, mutisi Anna. – Eiks olis ollu helpompaa ottaa taksi?

– Ja jättää mopo kotiin? Älä naurata!

– Uskallatsä jättää ton ruohonleikkurin tänne parkkipaikalle? Miina kysyi. – Sehän voidaan varastaa.

– Eikä varasteta. Loiva penkoi viulukoteloaan. – Mä kävin eilen ostamas upeen vaijerilukon, kattokaa. Mä lukitsen sekä mopon että ruohonleikkurin tähän aitaan. Tää oli muuten tosi kallis lukko, ni että takuulla se pitää. Hän käänsi avainta ja talletti sen sitten huolellisesti taskuunsa.

– Mikä lipare sulla on, Emilia?

– Tää on sun saksan kotiaine, Emilia sanoi. – Kurt palautti nää.

– Hmm, sanoi Loiva, jonka aineessa oli enemmän Kurtin punakynällä tekemiä korjauksia kuin alkuperäistä tekstiä. – No, mun ura onkin ollu nousujohteinen – aina pelkkää vastamäkeä...

– Mutta alatkin sitten olla kunnolla Kurtin tunneilla, Miina komensi. – Se uhkas et se kohta jättää paikkansa, enkä mä taho et me saadaan saksaankin joku Rautarouva.

– Huh, sanoi Herbert ja värisi. – Vieläks se halauskielto on voimassa?

– Minä luulen että se on unohdettu, Robin arveli. – Sen jälkeen kun rehtori oli siivonnut aulan...

– Loistavaa, sanoi Kalle. – Mä vein poissaolovihon eilen Aliisalle enkä tohtinu antaa sitä sille käteen, ettei me vaan olis oltu liian lähellä toisiamme...

Samassa kello soi ja oppilaat lainehtivat sisään kuin toppatakkinen tulva.

– Osaatsä Napsun läksyn? Anna kysyi huolissaan Miinalta. –
Mä en ikinä ala tajuta yhteiskuntaoppia!

– Mun mielestä toi kappale oli aika helppo, Miina sanoi. – Mä
yritän viitata ahkerasti, ni ettei Napsu kysy sulta, jos se sattuu
oleen julmalla tuulella.

Tapansa mukaan Napsu odotti jo luokan ovella, kun 9B
lähestyi.

– Kolme minuuttia, hän sanoi moittien ja katsoi kelloaan. –
Tervassako te kuljitte?

– Terva oli kerran Suomen tärkeimpiä vientituotteita, ilmoitti
Herbert iloisesti.

– Eipäs viisastella. Tupaan siitä. Napsu leväytti oven selälleen.

9B koetti hidastella sisäänmenossa saadakseen muutamia
minuutteja tunnista kulumaan niiden jo kuluneen kolmen
lisäksi, mutta lopulta he kaikki istuivat luokassa ja Napsu sulki
oven.

– Pankaapas kirjat pois niin kyselen läksyn, hän sanoi ja
sieppasi laskimen salkustaan. – Katsotaanpa... Vuonna 1916
syttyi viimeinen kapina Isossa-Britanniassa, jos siitä
vähennetään vuosi 1453, jolloin turkkilaiset valloittivat
Konstantinopolin, ja se jaetaan Juice Leskisen iällä, saadaan luku
10.28... Jaha, vastaaja on siis ovesta lukien ensimmäisellä rivillä.
Sitten otetaan vuosi 1945, jolloin toinen maailmansota päättyi,
vähennetään siitä vuosi 1815, jolloin käytiin Waterloon taistelu,
ja jaetaan se minun iälläni... saadaan luku 2.5. Vastaaja on siis
ovenpuoleisen rivin toinen oppilas – Juha Loiva, olepa hyvä.

– Häh, sanoi Loiva, joka oli kuluttanut Napsun laskun viemän
ajan värjäämällä penaaliaan neonvihreäksi.

– Kerropa meille mitä tiedät eduskunnan valiokunnista.

– Jahajahajaha, sanoi Loiva. – Onks niillä jotakin tekemistä jäätelön kanssa?

– Ilmeisesti sinä et tiedä niistä mitään. Sanopa miten tapahtuu lakialoitteen valmistelu?

– Mä oon kunniallinen kansalainen enkä oo ikinä joutunu lain kanssa tekemisiin, Loiva sanoi moittivasti. – Mut mä tiedän, kenestä tulee presidentti Ahtisaaren jälkeen!

– Mitä, osaatko sinä ennustaa? Napsu tiedusteli. – Kenestä sitten?

– Siitä, joka saa vaalissa eniten ääniä, Loiva ilmoitti hilpeästi.

– Ulos, komensi Napsu ja kääntyi Kyöstiin, joka selosti lakialoitteen valmistelun sujuvasti ja täysin oikein Loivan pomppiessa tyytyväisenä käytävään. – No niin, Herbert, luettelehan meille Suomen oikeuslaitoksen eri asteet.

Herbert tuumasi hetken.

– Käräjäoikeus, hovioikeus, korkein oikeus, Karpolla on asiaa, hän sitten luutteli sujuvasti.

– Ulos, Napsu ilmoitti, ja Herbert koikkelehti iloissaan Loivan seuraksi käytävään.

Vähän ennen kuin kello soi välitunnille sulki Napsu kirjansa ja sanoi:

– Poikani Ylermi toimiikin sijaisenani huomisesta lähtien parin viikon ajan, minä ja vaimoni lennämme lomalle Japaniin. Minä toivon ettette aiheuta hänelle harmaita hiuksia. No niin, voitte mennä.

– Sputnik tästä vielä puuttui, Kalle mutisi käytävässä. – Niinkuin elämä ei olis muutenkin tarpeeks ankeeta...

– Kun kerran on lama, ni miksei sijaisista voitais luopua kokonaan, Anna marisi. – En mä panisi muutamaa vapaatuntia pahakseni. Loiva, mikä sulla on?

Koulussa tapahtuu kummia – yhteiskuntaopin ope on kadonnut! Hulluna luokkana tunnettu 9B ei aikaile vaan ryhtyy saman tien selvittämään mysteeriä. Salapoliisityö saa nopeasti uusia ulottuvuuksia, kun kadonneen opettajan arvoitukseen sotkeutuu koko lähitienoo. Hullun luokan kimmellukset eivät jätä tälläkään kertaa ketään kylmäksi.

Teos on riemastuttavan Hullu luokka -sarjan seitsemäs osa. Sarjassa seurataan yläkoululaisten vauhdikasta elämää 8. ja 9. luokalla. Sarjan kaksi ensimmäistä teosta Kaisa Ikola kirjoitti yhdessä Minna Kulmalan kanssa.

Kaisa Ikola (nyk. Viitala) (s. 1974) on suomalainen historian tutkija ja kirjailija. Ikola on kirjoittanut erityisesti lasten- ja nuortenromaneja, joista ensimmäisen hän julkaisi ollessaan 13-vuotias. Ikolan rakastetuimpiin teoksiin kuuluu hulvaton Hullu luokka -sarja.